1983-cü il şeirləri

BAKI TƏRANƏLƏRİ

Bakı, səndə doğulub, səndə dolmuşam yaşa,
Gözlərimlə görmüşəm sənin inqilabını.
Yaşa əməllərinlə, günəş ömürlü yaşa,
Bəzəyim şöhrətinlə eşqimin kitabını.
Hünərlər meydanında qolundur, qanadındır,
Sarsılmaz dayağındır cürətli övladların.
Tarixlərə bəzəkdir, şərəfindir, adındır –
İgid, aslan ürəkli, qeyrətli övladların!
Nəbzimizdə vurursan bütün varlığınla sən,
Ayaq izlərimiz var sənin hər qarışında!
Əzminlə, qüdrətinlə, bəxtiyarlığınla sən
Birincisən, birinci zəfərlər yarışında.
Saysız şəhər görmüşəm bu qoca dünyada mən,
Nəğmədə, hər sözümdə səndən gözəli yoxdur.
Bakım! Səni salmışam – harda olsam – yada mən,
Mənim şair gözümdə səndən gözəli yoxdur.
Günümüz xoşdur bizim, gözümüz toxdur bizim,
Torpağa can veririk, öz şirin canımızdan.
Heç kəsin torpağında gözümüz yoxdur bizim,
Yadlar gözünü çəksin Azərbaycanımızdan?!
Gör nə xoşbəxtəm ki, mən sevimli paytaxtımın
Əli qızıl qələmli fəxri vətəndaşıyam.
Qapıları laybalay açılıbdır baxtımın,
Bu adı hər an gərək iftixarla daşıyam!
Yaz, şair, yaz, bu yolda həmdəmindir bahar, yaz,
Çalış bircə kəlmən də cansız, qansız olmasın.
Bakıdan çox yazmısan, bu azdır, yaz, yenə yaz,
Yaz ki, Bakı günləri Süleymansız olmasın!

BİZİM GÜNƏŞİN ÜNVANI

Bütün yer kürəsində azadlıq istəyənlər,
Köləlik dünyasında ağ günə həsrət bəşər
Bir günəş axtarırdı, ədalətə yol açsın,
Həqiqətə yol açsın,
Səadətə yol açsın,
Məhəbbətə yol açsın.

Uzun əsrlər boyu dilləndi ki, hər ürək
Göylərin günəşindən başqa bir günəş gərək.
Bir günəş ki, varlığı qızıl bayrağa dönsün.
Sonsuz hərarətindən ürəklər dağa dönsün.

Deyirəm qoy göstərim o günəşi ellərə,
Başlayaraq bu gündən gələcək nəsillərə.
Nişan verim bir daha bəşərə ünvanını
Hər yurda, hər ölkəyə, hər yerə ünvanını...

GÜNAHKARIQ

Təbəssümlər yağdırıb tez-tez dodaqlarından,
Yetənə yalvarırsan tərifçün dilənçi tək.
Ayağın kəsilməyir sənət ocaqlarından,
Xəyalı da qonorar alırsan ətək-ətək.
Kökünü, ünvanını sən yox, mən bilirəm, mən
Qələminin ucundan çıxan "şeirlərinin".
Oxucusu özünsən, məddahı da özünsən,
Ürək soyuducundan çıxan "şeirlərinin".
Artıq yetər oyuncaq sandın şeri, sənəti,
Ustadları bu yolda dolu döyüb, qar döyüb.
Günahkarıq, günahkarıq, bu çılpaq həqiqəti
Nə mən sənə demişəm, nə də dostlarım deyib.

GÖRÜRƏM

"Mən cahan mülkündə mütləq doğru halət görmədim,
Hər nə gördüm əyri gördüm, özgə babət görmədim".

M.P.Vaqif

Seyr edib mən bu vətən mülkünü cənnət görürəm,
Çevrilib mahnıya dillərdə həqiqət - görürəm.
Yaxşı ölkəmdə bu gün yaxşı əlamətlər var,
Doğrulardan çəkinən oğruları pərt görürəm.
Qəhrəmanlıqla, zəfərlərlə keçir hər günümüz,
Vətən oğlunda, qızında belə qeyrət görürəm.
Can deyib, can eşidir bir-birinə ellərimiz,
Uzun illər nə küdurət, nə ədavət görürəm.
Harda olsam, hara getsəm, elə xoşbəxtəm ki...
Qardaş ellərdə əziz xalqıma hörmət görürəm.
Dolaşıb əldə qələm doğma vətən torpağını,
Yerin üstündə də, altında da sərvət görürəm.
Açılır lalə kimi mən hara baxsam – ürəyim,
Bu yer oğlunda yerə yercə məhəbbət görürəm.
Yenə güllərlə, çiçəklərlə bəzənmiş Qarabağ,
Mən könüllərdə, ürəklərdə səadət görürəm.
Başqa dövrandır, a Vaqif, bu gözəl dövranımız,
Seyr edib yurdumu hər yerdə ədalət görürəm,
Mən Süleyman gələrək ilhama pərvazlanıram...

NƏVƏM AZADƏYƏ

Göz açdın həyata – açıldı baxtım,
Dünyaya babalar gözüylə baxdım.

Dünyadan xəbərsiz nəvəmsən mənim,
Qüssəsiz-kədərsiz nəvəmsən mənim.
Bəşərə zərərsiz nəvəmsən mənim,
Günlərin xoş keçsin niyyətin kimi,
Yaşa adın kimi, millətin kimi!

Yadları gözündən tanıyır baban,
Pərdəli sözündən tanıyır baban.
Dəhşətli izindən tanıyır baban,
Qorxma, keşiyində durmuşam, qızım,
Sənin çin kaşanə qurmuşam, qızım!

Deyirəm, dünyamız silahsız olsun,
Bəşər sənin kimi günahsız olsun.
Qoy naləsiz olsun, qoy ahsız olsun.
Səni ayırmadım, ayırmaram mən –
Bütün yer üzünün körpələrindən!

Deyirəm, nə ölüm, nə də qan olsun,
Ellər bir-birinə mehriban olsun.
Dünya körpələrə gülüstan olsun.
Çalış vətənin çün, ad qazan, qızım,
Ömrün nə qış görsün, nə xəzan, qızım.

Deyirəm gurlasın sülhün nəğməsi,
Qan-qan deyənlərin boğulsun səsi,
Verilsin nəhayət, sonuncu dərsi,
Sussunlar əbədi, heç dinməsinlər,
Körpələr beşikdə diksinməsinlər.

Deyirəm bir az da ömür sürəydim,
Təbrizin yolunu açıq görəydim.
Başına güllərdən çələng hörəydim,
Səni o sahilə aparaydım mən,
Qan qardaşım ilə aparaydım mən!

Xoşbəxtəm, görürəm bu çağlarını,
Möhkəm bas torpağa ayaqlarını.
Təbəssüm bəzəsin dodaqlarını,
Gözəldir, göyçəkdir hər təbəssümün,
Bir çəmən çiçəkdir hər təbəssümün!

Üzü baharayam, üzü bahara,
Bu sözüm etməsin, qanını qara: –
Baban son mənzilə köçəndən sonra,
Hər yerdə vüqarla deyərsən ki, sən: –
Süleyman Rüstəmin nəvəsiyəm mən!

QARABAĞ MAHNISI

Sən mənim doğru görən göz bəbəyimsən, Qarabağ,
Öz canımsan, ciyərimsən, ürəyimsən, Qarabağ.

Baxaraq hüsnünə hər yerdə məhəbbət görürəm,
Ömrü ağ günlü könüllərdə səadət görürəm,
Sözü xoş nəğməli dillərdə həqiqət, görürəm,
Zirvəsi qarlı dağımsan, dayağımsan, Qarabağ,
Əbədi şölə saçan çilçırağımsan, Qarabağ.

Yadigarsan babalardan bizə, ey şanlı diyar,
Dostluğun – fəxr elə – bağlarında təməl daşları var.
Yaşa qəlbində məhəbbət, yaşa alnında vüqar,
Şuşası şərimizin çeşməsi dilbər Qarabağ,
Yürüşündə hər ili əsrə bərabər Qarabağ!

Gəzmişəm əldə qələm bağlarını, dağlarını,
Dalmışam seyrə zəfər müjdəli bayraqlarını,
Çəkmişəm nəzmə gəlib vəcdə gözəl çağlarını,
Adlanırsan bütün ellərdə gülüstan, Qarabağ,
Sən Azərbaycanımın şöhrətisən, can Qarabağ!

Gül-çiçək ətri hopub qızlarının dillərinə,
Yayılıb varlığının qüdrəti dost ellərinə,
Qoymaram yad əli dəysin bağının güllərinə,
Mən Süleymanam, sənənəm, sən də mənimsən, Qarabağ,
Vətənimsən, vətənimsən, vətənimsən, Qarabağ!

NƏVƏMLƏ SÖHBƏT

Qız nəvəmdən heç olmaz,
Azadəmdən heç olmaz.
Yaşı ikidir, iki,
Alimlər nəçidir ki,
Axıdıb alın təri
Bildiyini bilsinlər!
Kimə nədən ötəri
Güldüyünü bilsinlər!

Nəvəm itigözlüdür,
Baxışları sözlüdür,
Telefondur sirdaşı,
Zəng vurur addımbaşı.
Dəstək düşməz əlindən,
Dürr yağdırar dilindən,
Nəvəm mamlımatandır,
Yerində naz satandır,
Gah ağlayır, gah gülür,
Səndən, məndən çox bilir.

İstedadı deyil az,
Qab sındırar bolluca.
Elçilər pərt qayıtmaz,
Cehizi var bolluca: –
Timsah, dəvə, at, inək,
Ördək, toyuq, şir, pələng,
Meymun, ayı, it, pişik,
Topdağıtmaz ev-eşik.

Mən bilirəm nədir o,
Gözəl rəqqasədir o.
Gör nə göstərir bizə –
Möcüzədir, möcüzə: –
Barmaq üstə rəqs edir,

Dırnaq üstə rəqs edir.
Qeybətli məclislərə
Tamam yaddır qız nəvəm.
Orda dinməz bir kərə,
Diplomatdır qız nəvəm.
O hamıdan az yeyər,
Başqaları qaz yeyər.

Günəşli səhərimdir.
Gözləri Xəzərimdir.
Şirindir hər kəlməsi,
Xoş səsi, xoş nəğməsi.
Qan gördümü sarsılır,
Boynumuzdan asılır,
Reyqandan ağıllıdır,
Sinəsi nağıllıdır.
Günəşimin bacısı
Görməsin qəm acısı.
Ömründə dərd çəkməsin,
Bəxtinə göz dəyməsin.
Güldür, çiçəkdir nəvəm,
Gözəl, göyçəkdir nəvəm!

QAÇASAN GƏRƏK

Hər halal çörəkli el süfrəsində
Qəlbini kitabtək açasan gərək.
Dostların könlünü dindirmək üçün
Dilindən incilər saçasan gərək.

Vətən torpağından söhbət düşdümü,
Zəfər bayrağından söhbət düşdümü,
Araz qırağından söhbət düşdümü,
Şair, pərvazlanıb uçasan gərək.

Qeybətli məclisə düşdünmü, durma,
Vaxtını itirib, özünü yorma.
Başlarına dəysin plov, qovurma,
Ordan baş götürüb qaçasan gərək!

GÖRƏNLƏR BİLİR

Sanmayın anamız vətən qədrini
Döşünü qabağa verənlər bilər.
Yox, yox, zəhmətinin mənası kimi
Onun cəlalını görənlər bilər.

İnsanın insana məhəbbətini,
Əhdinə, andına sədaqətini
Bizim dünyamızın həqiqətini
Ömrünü mənalı sürənlər bilər.

Həyatın mənası dərindir, dərin
Gəlib öhdəsindən dərdin, kədərin,
Hünər meydanında çətinli, dərin
Arxasını yerə sərənlər bilər!

BİZİMKİ TUTMAZ

Deyirsən dost olaq, tutar bizimki,
Həyatdan kam alaq, tutar bizimki.
Ömür beş günlükdür, tutar bizimki.
Bəlkə heç günlükdür, tutar bizimki.
– Ey nadan, yox, yox
Söz oynatma çox.
Görünür bilmirsən kim olduğumu
Böyük əməllərçin doğulduğumu.
Sən başqa adamsan, mən başqa adam,
Bizimki tutmaz.

Sən yaxşıya yadsan, mən pisə yadam,
Bizimki tutmaz.
Ürəyin kimsənin dərdinə yanmaz,
Sən quru odunsan, mən sönməz odam,
Bizimki tutmaz.
Sən yasda çox şadsan, mən toyda şadam,
Bizimki tutmaz.
Danmadığın bir kəs varmı dünyada
Sən mənim gözümdə doğmasan yada,
Bizimki tutmaz.
Sən qəh-qəh çəkərək gülürsən müdam,
Birinin başına uçularsa dam,
Bizimki tutmaz.
Cənubun dərdindən söhbət düşəndə,
Sən dərin sükutsan, mənsə fəryadam,
Bizimki tutmaz.
İndi görürsənmi fərqimiz nədir?
Sən başqa adamsan, mən başqa adam,
Bizimki tutmaz!

OLAYDI

Köçəndən sonra da tək olmayaydım,
Yanımdan yol keçən ellər olaydı.
Yastığım kəkotu, döşəyim otlar.
Yorğanım çiçəklər, güllər olaydı.

Mənə o sahildən xəbər gətirən,
Qan qardaşımgildən xəbər gətirən,
Hər fəryadlı dildən xəbər gətirən
Təbrizimdən əsən yellər olaydı.

Gün o gün olaydı gələrək dilə,
Təqvimlər müjdələr verəydi elə.
Bütün illərimiz o gündən belə
Vahid bir vətənli illər olaydı.

Bəşərin qəsdinə qol çəkənlərin;
Özgənin varına göz dikənlərin,
Qara niyyətlərlə qan tökənlərin
Başına ömürlük küllər olaydı.

Dünyanın zindanlı ölkələrində
Hər günü tufanlı ölkələrində
Cəlladları qanlı ölkələrində
Oktyabr səsli dillər olaydı!

ÜÇ NƏFƏR QALMIŞIQ

Bir yerdə bitirdik orta məktəbi,
Öpüşüb ağladıq, ayrıldıq bir gün.
Nə vaxt ki, salıram yada məktəbi,
Oluram pəjmürdə, oluram qəmgin.
Həsrətlə deyirəm özümə hərdən,
Üç nəfər qalmışıq otuz nəfərdən.

Canlanır yenidən o qanlı illər,
Kəşməkəşli illər, tufanlı illər,
Haqlılar haqsızdı, haqsızlar haqlı,
Cəlladlar əliylə sinələr dağlı.
Görüb tə illəri, nümayişləri,
Ürəkdən sevinib qürurlanardıq.
Yayıb qapı-qapı bu xoş xəbəri,
İgid fəhlələri arxa sanardıq.

Gəlir göz önünə müəllimlərim,
Səbəb bu günümə müəllimlərim.
Şaiq, Hüseyn Cavid, Süleyman Sani,
Onlara borcluyuq bu torpaq sanı,
Gör necə oğullar yetirib vətən: –
Qasımov Pənahla, Vəzirov Həsən
Ağır günümüzdə pənahımızdı,
Sözləri gələcək sabahımızdı.

Qanlı istibdadın azğın çağında,
Bizə ata kimi dayaq oldular,
Təhsil illərinin qızğın çağında,
Qara günümüzə çıraq oldular,
Bəli, belə keçdi ilk gəncliyimiz,
Körpə qəlbimizdə arzumuz mindi.
Demirəm olmayıb nadincliyimiz,
Yadıma düşəndə gülürəm indi.
Qızlara qiyabi vurulan dəmlər...
Gizlində körpətək ağladığımız.
Ötərgi sevgilər, ötərgi qəmlər.
Ağ günə ümidlər bağladığımız,

Gəldi 1920-ci il,
Tərifi dastana sığışan deyil.
Dəyişdi boz həyat, dəyişdi dövran,
İnsanlar özünü sandı firavan.
Sonsuz səadətdən söhbət açdılar,
Böyük həqiqətdən söhbət açdılar.
Qara günlərimiz arxada qaldı,
Nurlara boyandı həyat yolumuz.
A dostlar, demişəm, deyirəm yenə,
Hərə öz yerini tutdu həyatda.
Hərə öz borcunu verdi vətənə,
Bu adlar ömürlük qalacaq yadda.
Bir yerdə bitirdik orta məktəbi,
Öpüşüb ağlaşdıq, ayrıldıq bir gün.

Nə vaxt ki, salıram yada məktəbi,
Oluram bir qədər pəjmürdə, qəmgin.
Düşünüb deyirəm özümə hərdən,
Üç nəfər qalmışıq otuz nəfərdən.
Nə qəm, hər məktəbin otaqlarında,
Balalar oxuyur indi bizimtək.
Nəğmələr səslənir dodaqlarında,
Yox, biz yox deyilik, biz varıq demək!

ÖLMƏYİ BACAR!

Şair, gəl dostunun ömrün boyunca
Könlündən keçəni bilməyi bacar.
Həyat yollarında səadətinə,
Ürəkdən sevinib, gülməyi bacar!

Unutma cənublu qardaşlarını,
Əməl dostlarını, sirdaşlarını,
Gözlərindən axan qan yaşlarını
Şerinlə, sözünlə silməyi bacar.

Ey könül, bir daha qulaq as mənə,
Sənə çox demişəm, deyirəm yenə –
Dar gündə şaşqınlıq yaraşmaz sənə.
Dərdin öhdəsindən gəlməyi bacar.

Ömrünün firavan, gözəl çağında
Vətən torpağında, el torpağında
Bülbüllər ötərkən könül bağında
Sevinci dostlarla bölməyi bacar.

Bıçaq ol yadların yaman gözünə,
Yayılsın qüdrətin bu yer üzünə.
Amalın uğrunda gərərək sinə
Döyüşdə kişitək ölməyi bacar!

VİCDANIMSAN, AZƏRBAYCANIM!

Şan-şöhrətli bir ölkəsən, Azərbaycanım,
Əzəmətli bir ölkəsən, Azərbaycanım!

Torpağına alnımızın təri tökülüb.
Əzmimizlə atalətin beli bükülüb,
Ürəklərdən-ürəklərə yollar çəkilib,
Mənim qolum, qanadımsan, Azərbaycanım!
Ömrüm, günüm, həyatımsan, Azərbaycanım!

Əziz Vətən məhəbbəti qəlbimizdədir,
Torpağının hərarəti qəlbimizdədir,
Ağ günlərin həqiqəti qəlbimizdədir,
Şərə sığmaz kaşanəsən, Azərbaycanım!
Gözəllikdə yeganəsən, Azərbaycanım!

Torpağını seyr etməkdən doymur gözlərim,
Bayrağını seyr etməkdən doymur gözlərim,
Növrağını seyr etməkdən doymur gözlərim,
Xəzan bilməz gülşənimsən, Azərbaycanım!..

Üzərinə odlu gələn, odsuz qayıdıb,
Bəd niyyətlə atlı gələn, atsız qayıdıb,
Tarix bilir adlı gələn, adsız qayıdıb,
Mərd insanlar məskənimsən, Azərbaycanım!
Qəhrəmanlar məskənisən, Azərbaycanım!

Keşiyində ayıq duran oğlunam sənin,
Varlığına layiq duran oğlunam sənin.
Sayıqdan da sayıq duran oğlunam sənin.
Öz qanımsan, öz canımsan, Azərbaycanım,
Qeyrətimsən, vicdanımsan, Azərbaycanım!

İNQİLAB BAHARIMIZ

Baharların baharıdır bu inqilab baharımız,
Könüllərin vüqarıdır bu inqilab baharımız.

Qara günlər təqviminə qələm çəkib döyüşlərdə,
Ağ günlərçin sinə gərib, qan-tər töküb döyüşlərdə
Zülmətlərin pərdəsini yırtıb, söküb döyüşlərdə
Ömrümüzün aynasıdır bu inqilab baharımız.
Eşqimizin mənasıdır bu inqilab baharımız.

Bu baharın əməlləri ürəklərdə köklər atıb,
Ən müqəddəs arzularda, diləklərdə köklər atıb,

Dünyamızı aydın görən bəbəklərdə köklər atıb,
Əsrimizin növrağıdır bu inqilab baharımız
Düşmənlərə göz dağıdır bu inqilab baharımız...

Yer üzündə bu baharın ömrü bahar övladıyıq,
Bu gülşənin, bu gülzarın ömrü bahar övladıyıq.
Şan-şöhrətli bu diyarın ömrü bahar övladıyıq.
Ömrümüzün günəşidir bu inqilab baharımız,
Qəlbimizin atəşidir bu inqilab baharımız.

Ana vətən göylərində dalğalanır bayrağımız,
Qardaşlığın pozulmayan vəhdətidir dayağımız.
Zirvələrin zirvəsindən gəlir bizim sorağımız,
Oktyabr möhürlüdür bu inqilab baharımız,
Günəş qədər ömürlüdür bu inqilab baharımız!

ÇÖRƏK KİMİ...

Xoşbəxtəm ki, yazıb-pozan şairlərdən biriyəm,
İş başında insanların köməyidir şerimiz.
Hər şairin mənim kimi öyünməyə haqqı var,
Böyük sənət sarayının direyidir şerimiz.

Məhəbbətdən söhbət gedən hər mənalı məclisdə,
Səadətdən söhbət gedən hər mənalı məclisdə,
Sədaqətdən söhbət gedən hər mənalı məclisdə
Sevənlərin dillərinin bəzəyidir şerimiz.

Ağ günlərdən vəcdə gələn, könülləri dindirən,
Gələcəyə addımlayan nəsilləri dindirən,
Bir-birinə candan bağlı dost elləri dindirən,
Sonsuz, nəcib əməllərin bəzəyidir şerimiz.

Körpə ana bətnində də şeir eşidir anadan,
Dünyamıza şair – mənсə belə gəlir binadan
Süleymanam, səhv etmərəm söyləsəm ki, hər zaman
İnsanların çörək kimi gərəyidir şerimiz!

ZEYNƏBƏ

O axşam verdiyin konsertə söz yox,
Bilirsən hamının dilini, Zeynəb!
Uzaq ellərə də tanıtdırırsan,
Doğma Vətənini, elini, Zeynəb!

Günəşə qədərdir eşqin, vüqarın,
Şeirdir, nəğmədir sərvətin, varın.
Sönməz od nəfəsin – yad mahnıların
Havaya sovurur külünü, Zeynəb!

Coşduqca cəh-cəhin dalğalar kimi,
Gülür dodaqların ilk bahar kimi,
Xalqınla keçirdin sənətkar kimi –
Gününü, ayını, ilini, Zeynəb!

İllərdir tanışam sənin səsinlə,
Sevinc paylayırsan ürək sözünlə,
Vəcdə gətirirsən xoş nəfəsinlə,
Könül rübabımın telini, Zeynəb!

Sən ey hər millətin əziz qonağı,
Solmaz ilhamımın mahnılar bağı,
Böyük məhəbbətlə qardaşsayağı,
Sıxıram göyərçin əlini, Zeynəb!

ƏLƏSGƏR SAZI

Hüseyn Arifə

Bir ağ gün görmədi zəmanəsində,
Dar gündə ümidi, pənahı sazdı.
Ellərin dərdinə yandığı gündən,
Həm fəryadı sazdı, həm ahı sazdı.

Ürəyində vətən, dilində vətən,
Dedi zalımların qənimiyəm mən.
Keçdiyi yollarda dadına yetən
Qibləgahı sazdı, Allahı sazdı.

Qeyrətli oğluna açmışdı qucaq –
Səadət həsrəti hər ev, hər ocaq.
Qansız haqsızların gözündə ancaq
Onun bağışlanmaz "günahı" sazdı.

Şöhrətdi Nəbilər, Babəklər ona,
Sərvətdi müqəddəs diləklər ona,
Sirrini açırdı ürəklər ona,
Yaslı ürəklərçin cərrahı sazdı.

Az bəla çəkmədi aşiqin başı,
Damdı ürəyinə gözünün yaşı.
Cəlladlara qarşı, yadlara qarşı
Ömürlük susmayan silahı sazdı!

TOY AXŞAMI

Ürəyi yaralı, ey təzə gəlin,
Sənə doğrudan da yazığım gəlir.
Oturmusan toyda solğun, pərişan,
Öz dərdli başını dikmisən yerə.
Bu dərdi daşımaq deyildir asan,
Cahillər hökmüylə gedirsən ərə.
Görürəm, bu axşam sənin toyundur,
Sağlıqlar deyirlər ünvanınıza!
Belə bir dövranda bu nə oyundur?
Niyə qəsd edilir sənintək qıza?
Sənin bu halına acıyıram mən,
Qəlbinin yarası dərindir, dərin,
Bu toy axşamında varmı bilməyən,
Ürəyində mənəm, yanında ərin.

FƏRQİ YOXDUR

Buzdan da soyuq qəlbindən məni
Silsən də birdir, silməsən də bir.
Baxıb uzaqdan mənim halıma
Gülsən də birdir, gülməsən də bir.

Xeyli zamandır görmürəm səni,
Mən unutmuşam olub-keçəni.
Kimi sevirəm, kim sevir məni,
Bilsən də birdir, bilməsən də bir.

Çox da ağarıb başım qar kimi,
Keçir qışım da ilk bahar kimi.
Bir gün yanıma günahkar kimi
Gəlsən də birdir, gəlməsən də bir.

Deyirlər yaman dəyişmisən sən.
Mən necəyəmsə bilir el, vətən.
Bir gün təzədən mənim dərdimdən
Ölsən də birdir, ölməsən də bir!

HARDASINIZ?

Deyin hardasınız, gənclik illərim,
Yaman öyrənmişdi ürəyim sizə,
Nəyimə gərək bu dinclik illərim,
Nə deyim, nə deyim, nə deyim sizə.
Hərdən gəncləşirəm düşəndə yada,
Tribunalarda qanad çaldığım,
Yadımdan çıxmayıb, çıxmayacaq da,
Güllərin əlindən güllər aldığım.

İNANMA

Ayıq ol, ey könül, ayıq ol,
Sayıq ol, ey könül, sayıq ol.

O yenə çıxıbdır qarşına,
İnanma gözünün yaşına –
Bəlalar gətirib başına
İnanma sözünə, ey könül.
Sözünə, özünə, ey könül.

Sən yandın, osa heç yanmadı,
İçdiyi andını anmadı.
Özünü sənə tay sanmadı.
Dönərək sözündən, ey könül,
Yox oldu gözündən, ey könül.

Təzədən gəlibdir yanına,
Vurulub adına, sanına.
Yalvarıb and içir canına,
Ayıq ol, ey könül, ayıq ol,
Sayıq ol, ey könül, sayıq ol!

ÖMRÜ BEŞGÜNLÜK

Məhəbbət məktəbindən yüz töhmətin var sənin,
Sevgidən söz açmağa nə cürətin var sənin?!
Bunu bilsən yaxşıdır – dostlarının yanında
Nə bir yerin var sənin, nə hörmətin var sənin.
Deyirsən ki, sevirəm canımdan artıq səni,
Bu sözünə – de: kimdən zəmanətin var sənin?!
Gör neçəsi vədi eşidibdir dilindən,
Ömrü beşdəqiqəlik məhəbbətin var sənin.
Mən ipinin üstünə odun yığa bilmərəm,
Qafiyəsiz, vəznsiz xasiyyətin var sənin.

BİR KAİNATDIR SEVGİLİM

Şad günümdə yaxşı ki, məndən də şaddır sevgilim,
Şerimə illər boyu qoldur, qanaddır sevgilim.
Könlünün istəkləri heç gizli qalmaz kimsədən,
Körpələrtək qüssədən, qəmdən azaddır sevgilim.
Bir gözəl insan kimi, yoldaş kimi, sirdaş kimi,
Mənzilimdə ay deyil, bir kainatdır sevgilim.
Bir gözəllikdən gözəllərtək o da məhrum deyil,
Dil deməz qısqanclığa ömründə yaddır sevgilim.
Mən nə Fərhadam, nə Məcnun, mən Süleyman Rüstəməm
Bilməyənlər də gərək bilsin Sayaddır sevgilim!

MABƏDİ VAR

Rəssamın öz ı.. çası, öz rəngi var,
Şairin öz xətti, öz ahəngi var.

Şairəm, xoşbəxtlərin övladıyam,
Könlümün yalnız o taydan dərdi var.
Eşqimin öz aynasında bəxtə bax –
Zərləri şeş-beş atan öz nərdi var.
Sözlərim pərvazlanıb, ellər gəzir,
Kim deyir şerin, sözün sərhədi var?
Mən Süleyman Rüstəməm, ömrüm boyu,
Şerimin sərhədi yox, mabədi var!

BÜLBÜLƏ

Təzədən işlənmiş

Bülbül! Sənə ilham verən azad vətənindi,
Bağlardakı güllər də, çiçəklər də sənindi.
Sən millətə, millət sənə bağlı,
Sən sənətə, sənət sənə bağlı,

Qüdrətli vətən bülbülü oldun,
Şöhrətli vətən bülbülü oldun.
Hər yerdə vüqarınla göründün,
Öz şəxsi baharınla göründün.
Sən müjdə verərkən bizə sənət baharından,
Biz vəcdə gəlirdik əbədi mahnılarından.
Alqışların altında boy atdın,
Bülbül kimi xoş arzuna çatdın.
Ey ləhcəsi göyçək:
Ey nəğməsi göyçək,
Eşqinlə cavandın,
Məclislərə candın.
Qoydun nə üçün sən bizi sənsiz,
Kim dindirəcək "Sənsiz"i sənsiz?!
Ey varlığı xoş nəğməli Bülbül,
Xoş kəlməli Bülbül,
Sən zirvəyə qalxdın, yenə də zirvədə qaldın.
Ustad kimi gənc nəslə ömürlük dədə qaldın.
Köçdünsə də son mənzilə, öz kamına yetdin,
Bülbül kimi gəldin, yenə bülbül kimi getdin!

SAXLARSAN

Fikrət Qocaya

Gözəl şeirlərini öz adında saxlarsan,
Vətən məhəbbətinin gur odunda saxlarsan.
Cıdırda söyləsələr "at seçin", açıq gözünü
İgid Qaçaq Nəbinin Bozatında saxlarsan.
Çaparsan arzularınla Cənuba əldə qələm,
Sonunda zirvələrin son qatında saxlarsan.
Vətənsizin yeri yoxdur bizim bu gülşəndə,
Bunu mənim kimi hər an yadında saxlarsan.
Deyim ürək sözümü, sən də mən Süleymantək,
Cənubun həsrətini fəryadında saxlarsan!

MƏNDƏN SORUŞ

Gənc oxucum, yurdumuzun cəlalını məndən soruş,
Cənubunu məndən soruş, şimalını məndən soruş.
Gülqoxulu dodaqları nəğmələrdən ayrılmayan,
Alnıaçıq gözəllərin camalını məndən soruş.
Gələcəyə addımlayan bizim xoşbəxt nəsillərin,
Amalını məndən soruş, kamalını məndən soruş.
İlk, əbədi məhəbbətə and içənlər arasında,
Vəfasızı məndən soruş, vəfalını məndən soruş.
Keflilərin məclisində hər kəsilən duz-çörəyin,
Haramını məndən soruş, halalını məndən soruş.

Arazın o tayındakı bacıların, qardaşların,
Qan-qadalı günlərini, məlalını məndən soruş.
O sahilli, bu sahilli bir analı bir millətin,
Hicranını məndən soruş, vüsalını məndən soruş.
Süleymanam, millətimin bu gününü, sabahını,
Bu qardaşlıq dünyamızda iqbalını məndən soruş!

ÖMÜRLÜK POZAQ

Bu ellər sevməyib, sevə də bilməz,
Özgə şöhrətinə göz dikənləri.
Özündən kiçiyə qanlar udduran,
Özündən böyüyə baş əyənləri.

Könül, belə dostdan uzaq ol, uzaq,
Gəl qaranı-qara, ağı-ağ yazaq.
Dostlar cərgəsindən ömürlük pozaq,
Baş yarıb, ətəyə qoz tökənləri.

Könül, dar günündə arxalan elə,
Kimsədən çəkinmə, bir az səbr elə.
Zaman amansızdır, atacaq çölə –
Xalqın hesabına kef çəkənləri.

Gözüm götürməyir, nə edim ki, mən,
Gündə bir gözəlçin "canından keçən",
"Sən, ilk sevgilimsən" – deyib and içən,
Gözündən timsahtək yaş tökənləri.

Onlardan birinin "şerinə" baxın,
Gözünüz ağrıyar, gözlük də taxın.
Gəlin buraxmayaq məbədə yaxın,
Sənətin başında turp əkənləri.

Ürəyi buzxana, başı buzxana,
Deyir sönməz odam Azərbaycana.
Qoymayın beləsi gətirsin cana,
Ürəkdən-ürəyə yol çəkənləri!

YAXŞI BİR İNSAN GETDİ

Sıramızdan necə gör yaxşı bir insan getdi,
Köçdü son mənzilinə, köçdü, Süleyman getdi.
Düz-çörək kəsdiyimiz illəri saldıqca yada –
Deyirəm: – yox, yox, ölüm məncə yaraşmır bu ada.
Olmayaydı bu səhər kaş ki bu qəm yüklü xəbər.
Dostların can evini bir daha sarsıtdı kədər...

Nə qədər yazmaq olar! Qibtə edərdik ona biz,
O, vətənçin gözəl övladdı əzizlərdən əziz.
Yaşa dolduqca coşub yazdı yenə, yazdı yenə,
Dedi: "Övlad gərək öz borcunu versin vətənə!"

Aldı hər qələmə inqilab övladlarını,
Köçdüsə, qoydu vətənçin kitab övladlarını!
Sıramızdan necə gör yaxşı bir insan getdi,
Köçdü son mənzilə, getdi, Süleyman getdi!

SƏN YOLDAN KEÇƏNDƏ

Təbrizli gözələ

Ayrılığın hər günü,
Mənimçün ilə döndü.
Yadlar elə bilməsin,
Ümidim külə döndü!

Gözəlim, o şən günlər,
Səninlə keçən günlər,
Qəlbimə köçən günlər,
Kim deyir yelə döndü?

O bəlalı məkanda,
Yol keçdiyin hər yanda
Bədnam qaratikan da,
Gözümdə gülə döndü.

Hicran nələr etmədi...
Yazdım, dərdim bitmədi,
Cümləm sona yetmədi,
Nöqtəm vergülə döndü.

Gəl, gəl, ey vüsal günü,
Başlansın el düyünü.
Çəkdikcə qəm yükünü
Süleyman dilə döndü!

DİNƏCƏYƏM MƏN

Ay ellər, sanmayın həyatda bir gün,
Birgünlük şam kimi sönəcəyəm mən.
Dəmirçi atamın ocağındakı,
Gur, sönməz alova dönəcəyəm mən.

Yoldayam, yoldayam illər uzunu,
Gəzirəm vüsalın dan ulduzunu.
Sonsuz ayrılığın qəm ordusunu,
Öz vüsal ordumla yenəcəyəm mən.

Minib Bozatına Qaçaq Nəbinin,
Ellər sevimlisi Qaçaq Nəbinin,
Yadların gözünə bıçaq Nəbinin,
Yerə Təbrizimdə enəcəyəm mən.

İçdiyim andımı pozan deyiləm,
Pozarsam, deməli, ozan deyiləm.
Təbriz deyildimi, susan deyiləm,
Torpaq altında da dinəcəyəm mən!

TƏBRİZ DƏRDİ

Dünyanın cəlladları,
Millətimin yadları
Qoşun çəksə üstümə,
Odlar töksə üstümə,
Yox, yox qopara bilməz,
Alıb apara bilməz,
Əlimdən Təbrizimi,
Elimdən Təbrizimi,
Dilimdən Təbrizimi,
Könlümdən Təbrizimi.

Surəti qəlbimdədir.
Həsrəti qəlbimdədir,
Həyalı Təbrizimin,
Bəlalı Təbrizimin,
Yaralı Təbrizimin,
Qalalı Təbrizimin!

EY ŞANLI ƏRKİM!

Əziz qardaşım Abbas Zamanova

Salam, ey qəhrəman, ey şanlı Ərkim!
Başı tarix boyu tufanlı Ərkim!

Həqiqətlər dil açmış hər daşında,
Məhəbbətlər dil açmış hər daşında,
Cəsarətlər dil açmış hər daşında,
Səni sarsıtmadı basqınlar, Ərkim!
Bunu bilsin gərək azğınlar, Ərkim!

Qara əllər çəkinsin hiddətindən,
Səni candan yaratmış millətindən,
Bütün dünyaya bəlli qeyrətindən,
Yaran bağrımdakı yaramdır, Ərkim!
Ürək ağrımdakı yaramdır, Ərkim!

Yol olsaydı, var ol bəxtim deyərdim,
Gəlib bir gün, sənə mütləq deyərdim,
Önündə ehtiramla baş əyərdim,
Əzizlərdən əziz Ərkim, can Ərkim!
Təmizlərdən təmiz Ərkim, can Ərkim!

Görüşdük biz sənlə Təbrizimdə,
Qalıb orda yəqin az-maz izim də,
Deyil sənsiz gecəm də, gündüzüm də,
Sən ey sansız yarayla canlı Ərkim,
Mənim məğrur, azərbaycanlı Ərkim!

Səni xatırlaram həsrətlə hər gün,
Çatır mən şairə qardaştək ərkin,
Araz üstən baxırsan xeyli qəmgin,
Sən ey haqq sözləri hicranlı Ərkim!
Mənimtək gözləri hicranlı Ərkim!

Elə zənn etməsin yadlar – yadımsan,
Mənim doğmam, ömürlük mərd adımsan,
Vüsal uğrunda sonsuz fəryadımsan
Öpüm gəl hər daşından bir də, Ərkim!
Ağarmış dik başından bir də, Ərkim!

Öz əcdadın azərbaycanlılartək,
Vurursan nəbzimizdə canlılartək.
Gözü hey yol çəkən hicranlılartək,
Müqəddəs abidəm, şöhrətli Ərkim!
Döyüşlərdə mənim qeyrətli Ərkim!

İgid övladların dözməz bu dərdə,
Buna biganə qalmaz bir nəfər də,
Keşikçindir bu gün hər südəmər də,
Salam, ey qəhrəman, ey şanlı Ərkim!
Başı tarix boyu tufanlı Ərkim!

ŞAİR SÖNMƏZƏ

Kim deyir dar gündə meydanlarda dinməz – şerimiz!
Yox, döyüşlərdən zəfərsiz – mənim dönməz – şerimiz

Vurmasa nəbzində bir xalqın ürək çırpıntısı,
Heç özündən razı qalmaz, heç öyünməz şerimiz.
Öz müqəddəs məbədi vahid vətən mülkündədir.
Ordakı xoş arzular təxtindən enməz şerimiz.
Bir vüsal uğrundakı yollarda tufan qopsa da,
Donsa da yadlar odunda – yox, isinməz şerimiz.
Qardaşım Sönməz! Bu gün çox yaxşı ki, siz, biz varıq.
Od saçar gündən-günə ömründə sönməz şerimiz!

HƏSRƏTƏM

İllərdir ki, görüşünə həsrətəm,
Ayrılıqdan bağrı dağlı qardaşım!
"İnqilabdan" dəm vurulan ölkədə
Əvvəlki tək dili bağlı qardaşım.

Torpağında solğun güllər görürəm,
Başın üstdə qara yellər görürəm,
Qanun yazan qanlı əllər görürəm,
Ey baharı xəzan çağlı qardaşım!

Aç gözünü dörd yanına yaxşı bax,
Qanlı vuruş meydanına yaxşı bax.
Xalqın nahaq qurbanına yaxşı bax,
Fəryadında tamam haqlı qardaşım.

Ev tapılmaz yasxanaya dönməsin...
Dar günündə ürək odun sönməsin.
Şan-şöhrətin zirvələrdən enməsin.
Savalanlı-qaradağlı qardaşım!

Öz səsini yad səsinə qatma gəl,
Nadanların laylasıyla yatma gəl,
Addımını min il geri atma gəl.
Ey milləti qol-budaqlı qardaşım.

MƏHƏMMƏDLU ABBASİYƏ

Qırx il bundan əvvəl sənlə bir gün
Görüşdük Təbrizdə bir qardaş kimi.
Açdıq qəlbimizi bir kitab kimi
Sən mənə, mən sənə bir sirdaş kimi.

Artıq qırx ildir ki, görüşmürük biz,
Tikanlı məftillər kəsib aranı.

Bakı səni görmür, məni də Təbriz,
Kəsib qara əllər, kəsib aranı.

Bir əsər vermişdin öz tərcümində,
Marksın tarixi "Manifest"ini.
Səndən xatirətək məndədir, məndə,
Orda hiss edirəm məhəbbətini.

Dinlə gör nə deyir sənə bu ürək,
Mən nə duz, nə çörək həsrətindəyəm.
Səsini eşitmək, üzünü görmək,
Sənlə görüşmək həsrətindəyəm.

İLLƏRDİR

İllərdir yazıram özümə görə
Gözəl insanların arasında mən.
Onları qəlbimdə gəzdirmişəm mən,
Olsam da dünyanın harasında mən.

Livan qanla açır hər səhərini,
Tarix silə bilməz o qan yerini.
Görürəm Fələstin körpələrini,
Qəlbimin ən dərin yarasında mən.

Nə üçün qəmlisən deməyin mənə,
Baxıb o sahilə mən dönə-dönə.
Qanlı göz yaşları görürəm yenə,
Azərbaycanımın Arazında mən.

SİNƏMDƏ GƏZDİRİRƏM

Göreydi kaş ki gözüm bir də şanlı Təbrizimi,
Oğullu, qızlı qoçaq, adlı, sanlı Təbrizimi.
Əyilməyən görüb ellər sınaqlı günlərdə
Ürəkdə min yarasıyla o canlı Təbrizimi.

Xəzinələr verələr, vermərəm ki, bir daşını,
Mənim qədər sevən olmaz fəğanlı Təbrizimi.
Yuxumda da görürəm çox zaman, nədir çarəm,
Beşikləri analı, qəhrəmanlı Təbrizimi.
Nolaydı bir də görəydim, ömür vəfasızdır,
Döyüşdə bayrağı tək bağrı qanlı Təbrizimi.
Süleymanam, əbədi od sinəmdə gəzdirirəm,
Başı həmişə bəlalı, dumanlı Təbrizimi.

ƏLİMDƏN ELLƏR TUTUB

Böyük sənətə bağlı şair Süleymanam mən,
Ürək sözündə haqlı şair Süleymanam mən.

Vəfasızlıq etməsə, a dostlar, ömrüm əgər,
Biliniz qəlbimdədir istədiyiniz qədər –
Əziz körpələrimtək bəslədiyim nəğmələr,
Qışda bahar soraqlı şair Süleymanam mən.

Çəkilməyən yükləri çəkmişəm gəncliyimdə
Hər kəlməmi sindanda döymüşəm gəncliyimdə.
Qələmimi poladdan tökmüşəm gəncliyimdə.
Sinəsi söz bulaqlı şair Süleymanam mən.

Əlimdən ellər tutub pənahsız olmamışam,
Fəhlətək iş başında dəzgahsız olmamışam,
Döyüş meydanlarında silahsız olmamışam,
Milləti qol-budaqlı şair Süleymanam mən!

İNANIRAM

İnanıram tarix bir gün öz hökmünü verəcək;
Ellər birgə gülüstandan qızılgüllər dərəcək
Bağrı yara həsrətlilər bir-birini görəcək,
Sən Arazdan iftixarla keçəcəksən, qardaşım!

Ayrılığa Araz deyil səbəb, bilir elimiz,
Dar gündə də öz kökündən ayrılmayıb dilimiz.
Gün gələcək bərk sıxacaq bir-birini əlimiz –
Sən də vüsal şərbətini içəcəksən, qardaşım.

Ayrılığın fərmanını pozacaqdır dostların,
Öpüb səni öz bağrına basacaqdır dostların.
Bu şad günü ürəklərə yazacaqdır dostların
Hər qapını qapın kimi açacaqsan, qardaşım!

BİR DƏ SƏNİ GÖRMƏSƏM!

Təbriz həsrəti

Bilirsənmi neylərəm bir də səni görməsəm!
Bəxtimə heç söylərəm, bir də səni görməsəm.
Millətimin adından sənin düşmənlərinə
Ölüm hökmü dilərəm, bir də səni görməsəm.
Sanma ki, əvvəlkitək – mənim gözəl Təbrizim,
Sevinərəm, gülərəm bir də səni görməsəm!
Bütün bu yer üzünə bu şair gözlərimdən
Qanlı yaşlar çilərəm bir də səni görməsəm.
Kim deyir təkbaşıma bu qəmlər ordusunun
Öhdəsindən gələrəm, bir də səni görməsəm?
Süleymanam, nisgilim sənsizliyimdir ancaq,
Bilirəm ki, ölərəm, bir də səni görməsəm!

QARA XƏBƏRLƏR

Bağrı qanam, bağrı qan ömrümün bu çağında
Qara xəbərlər gəlir od dərdli sahilimdən.
Təşvişlər içindəyəm gecəli-gündüzlü mən,
Çoxdan məktub almıram cənublu sevgilimdən.

Sən o tayda qalmısan, mən bu tayda qalmışam,
Durna qatarlarından səni xəbər almışam.

Ötən əziz günləri bir-bir yada salmışam,
Sənin dərdindən yazan qələm düşmür əlimdən.

Hansı millət dözərdi həsrətə, dərdə bunca?
Bir-birinin üzünü görməsək də doyunca,
Xəbərdarlıq xəbərdar uzun illər boyunca –
Mən sənin nisgilindən, sən mənim nisgilimdən.

Ordan torpaq qatmışam bağımda torpağıma,
Bəlkə təsəlli olsun sinəmdəki dağıma.
Yayılır bahar çağı Təbriz ətri bağıma –
O taylı, həm bu taylı çiçəyimdən, gülümdən.

O tayda gül əkənlər bağından tikan dərdi,
Oğullar qurban verib min dərdə sinə gərdi.
Mən dilli, mən arzulu qardaşlarımın dərdi –
Əsrə bərabər etdi həsrətli hər ilimi.

Əmmamələr altında ilanlar görürəm mən,
Böhtanlar görürəm mən, yalanlar görürəm mən.
Əvvəli qan, sonu qan planlar görürəm mən.
Deyirəm bu bəlalar uzaq olsun elimdən.

Xalqın həsrət çəkdiyi həqiqət zindandadır,
İnsan ömrünə zinət – məhəbbət zindandadır.
Fəlakət azad gəzir, səadət zindandadır.
Bürüyür dəhşət mənim qəlb adlı mənzilimi.

Könül unuda bilmir o tayda gördüyünü...
Fil belə çəkə bilməz, mən çəkən qəm yükünü,
Buna əminəm ki, mən, yetişər vüsal günü,
Yad beli eylər əvəz bu qəm yüklü belimi.

Nə qədər ki, sağam mən, nə qədər ki, varam mən,
Öz eşqimə, andıma inan, vəfadaram mən
Ən ağır günlərində sənə havadaram mən.
Cəlladların başına od yağacaq dilimdən.

BİGANƏ DEYİL!

Qan qardaşıma

Uzaqdan-uzağa görürəm ki, mən
Gözlərindən axan qandır, yaş deyil,
Səndə uzun illər işgəncələrə,
Əzablara dözən candır, daş deyil.

Od tutub alışan bu şair könül
Sənin dərdlərinə biganə deyil.
Orda yasxanasız bir ev görmürəm
Ömrü qaragünlü yeganə deyil.

Ordan qan, əsarət qoxusu gəlir,
Sözüm həqiqətdir, əfsanə deyil.
Doğru söz yasaqdır, şadlıq yasaqdır,
Məgər bütün ölkə qəmxanə deyil?

Başı qara gündən qartək ağaran
Analar ağ günçün övlad doğurlar.
Behiştin açarı boyunlarında
Qırılır cəbhədə bədbəxt oğullar.

Sizin bu dözülməz faciənizə
Ürəyi yanmayan heç insan deyil.
Gecələr Təbrizin məzarlığında
Kim deyir ağlayan Süleyman deyil?!

YARALI YOLLAR

Mən çoxdan tanışam sizinlə, çoxdan,
Mənə doğmasınız oralı yollar!
Burda başdan-başa güldür, çiçəkdir,
Siz dərdli yollardan aralı yollar.

Sizi bu sevdiyim qoca dünyada
Bir günüm olmur ki, salmayım yada.
Sinənizdən keçən yolçuların da,
Keçir ömrü, günü qaralı, yollar!

Mənə uzun illər deyir ki, ürək –
"Sevənlər ümidsiz olmasın gərək".
Bir gün birləşəcək şübhəsiz, gerçək,
Oralı yollarla buralı yollar.

Məni danlamasın hər yoldan ötən,
Bir vahid millət var, bir vahid vətən.
Gərək yaranızı mən sağaldam, mən,
Yadlar tapdağından yaralı yollar!

TƏSƏLLİ

Yenə hər ilkitək Şüvələndayam,
Əkdiyim ağaclar qocalır məntək.
Deyirlər: – Bununçun qəm yeməz adam,
Onlar qocaldıqca ucalır səntək.
Xoşuma gəlsə də bu sözlər mənim,
Hər yaş çağrılmamış qonaqtək gəlir.
Sınaq dəryasından şeir yelkənim
Yenə zəfər çalmış bayraqtək gəlir.
Hər gün eşidirəm xoş sözlər, hər gün,
Dayağım öz vətən şeirlərimdir.
Yaşımı azaltmaq deyildir mümkün,
Təsəllim gəncləşən şeirlərimdir!

ZİNDAN GÖRÜRƏM

Zülfini bas yarama, qoyma məni qan aparır

S.Ə.Şirvani

Baxaraq mən o taya tinbaşı zindan görürəm,
Zülmə, işgəncəyə məruz sayı yox can görürəm.
Qara bir pərdə çəkib gözlərə əmmamələlər.
Başkəsənlərdə nə qeyrət, nə də vicdan görürəm,
Eşqi zindanda yatan sevgili təbrizli qızı
Gözləri nəmli, yenə zülfü pərişan görürəm
Car çəkir gördüyünü ellərə qəm yüklü bahar,
Şehli yox, gülləri al qanlı gülüstan görürəm.
Yandırırlar yenə də şerimi, məktublarımı,
Bağlayıbdır yolu düşmən kimi hicran görürəm.
Zülmə qarşı bu çətin cəbhədə mən tək deyiləm,
Orda çox eşqi Süleymanlı Süleyman görürəm!

FƏLAKƏT TƏBİLİ

Xəzan qoşun çəkib baharın üstə,
Gülşəndən qanqalı yolmaq vaxtıdır.
Əlləri, dilləri bağlı dostları
Cəlladlar əlindən almaq vaxtıdır.

Halı pərişandır orda ellərin,
Yenə bağrı qandır orda ellərin,
Həyatı zindandır orda ellərin
Onlara havadar olmaq vaxtıdır.

Tökdüyü qanlardan zövq alanların,
Millətin dərdinə şad olanların
Vətəni satmaqçın doğulanların,
Canına vəlvələ salmaq vaxtıdır.

Ordan namə gəlir adına bol-bol,
Sənincin yaxından yaxındır ki yol

Niyə dayanmısan, Süleyman, tez ol,
Fəlakət təbili çalmaq vaxtıdır!

TƏBRİZLİLƏR

Doğmadır könlümüzə qeyrəti təbrizlilərin,
Beçə baldan da şirin söhbəti təbrizlilərin.
Bilirəm xeyli zamandır ki, mənimtək – bilirəm
Bir vüsal arzusudur həsrəti təbrizlilərin.
İgid övladları dar gündə itirməz özünü,
Yayılıb yer üzünə qüdrəti təbrizlilərin.
Ölümün dik gözünə baxmağa öyrənmişlər,
Bəllidir yadlara bu cürəti təbrizlilərin.
Dözməz haqsızlığa, tarix bunu çox yaxşı bilir,
Kişilikdir belə xasiyyəti təbrizlilərin.
Duz-çörək kəsmişəm onlarla ağır günlərdə,
Doğruluqdur əbədi sərvəti təbrizlilərin.
Yaxşı niyyətlə gələn qəlbi təmiz hər qonağa
Hər zaman hədsiz olur hörməti təbrizlilərin.
Analardan süd əmir körpəcə Səttarxanlar,
Olacaq hər biri şan-şöhrəti təbrizlilərin!

ÖZÜMDƏ QALIB

Adın dilimdə, bu gün də şirin dilimdə qalıb
Gözüm yolunda gözəl – dərdli Təbrizimdə qalıb.
Sənin lə yollar ağartdıq dünən o yerlərdə,
Bu gün yəqin ki, o tayda ayaq izim də qalıb.
Haray çəkib gecə-gündüz, vüsal deyib gəzirəm,
Nə yaxşı ki, hələlik taqətim dizimdə qalıb.
Uzaqdasan, mənə yalnız təsəlli varsa budur –
Ömürlük, ey gözəlim, surətin gözümdə qalıb.
Süleymanam sənə qurban, görüşməsək də bu gün
Məhəbbətin ürəyimdə, mənim özümdə qalıb!

SÜLEYMANA GÖSTƏRİN!

Cənublu qardaşlarıma

Qırx il var ki, görməmişəm Təbrizi,
Ordan mənə bir nişana göstərin.
Özünüzü hər bu taya gələndə,
Ayrılıqdan bağrı qana göstərin.
Əlinizdə hər nə varsa oralı
Şair könlü pərişana göstərin.
Sinəsinə həsrət dağı çəkilmiş,
Hamınızdan nigarana göstərin.
Yaşarsa da bu görüşdən gözləri
Onun kimi yana-yana göstərin.
Heç olmazsa cansız kino lentada
Təbrizini Süleymana göstərin.
Sizin üçün böyük "günah" olsa da
Mən imansız müsəlmana göstərin!

HƏSRƏTİMİN YAŞI

Həsrətimin yaşı çoxdur yaşımdan,
Hicran dərdli bir insanam, a dostlar!
Bu həsrəti soruşun göz yaşımdan
Ayrılıqdan bağrı qanam, a dostlar!

Döyüşlərdə mərd oğullar itirən,
Bağçaları qara güllər bitirən,
Durnalarla mənə xəbər yetirən
O sahildən nigaranam, a dostlar!

Mən nə çörək, nə şan-şöhrət acıyam,
Nə məhəbbət, nə hürriyyət acıyam.
Vahid vətən, vahid millət acıyam,
Cənub dərdli Süleymanam, a dostlar!

AZADIM

Oğlumun ad gününə

Sən mənim göz bəbəyimsən, öz adımsan, Azadım,
Doğru yollarda qolumsan, qanadımsan, Azadım.
Şerimin mənbəyisən, çeşməsisən, gülşənisən,
Ən ağır gündə əyilməz poladımsan, Azadım.
Sən qaranlıq gecədə sönməz işıqsan gözümə,
Bu məhəbbət dolu qəlbimdə odumsan, Azadım.
Belə xoşbəxt ola bilməzdi Süleyman Rüstəm,
Sən canımsan, ciyərimsən, Azadımsan, Azadım!

OĞUL

Bu sözüm əfsanə yox, yalnız həqiqətdir, oğul
Millətə namusla xidmət, bir səadətdir, oğul...
Dostluğa, qardaşlığa and içmisən, əhsən sənə
Atdığın bu yaxşı addım, ömrə zinətdir oğul.
Andına sadiq vətənpərvərliyində möhkəm ol,
Andı pozmaq məncə dəhşətdən də dəhşətdir oğul,
Qoy vüqarın qol-qanad açsın, baharın lalələr,
Millətin çünki qızıl bayraqlı millətdir, oğul.
Mən Süleyman Rüstəməm, eldir, vətəndir, varlığım,
Can evimdə ən böyük nemət bu sərvətdir, oğul.

QIZIM ƏZİZƏYƏ

Evimizə gələndə məhəbbət gətir, qızım...
Öz hüsnünə bənzəyən təravət gətir, qızım!

Uzun illər boyunca bu həyat yollarında,
Adımıza, adına şan-şöhrət gətir, qızım!

Kasıbın olduğundan süfrəmizdə hər nə var,
Bizə ürəyin kimi bir dövlət gətir, qızım!

Gəl, qızım bəxtimizin çırağı ol ömürlük,
Həqiqət dünyamıza həqiqət gətir qızım!

Sən əzizdən əzizsən bizim üçün, Əzizəm,
Süleymanın evinə səadət gətir, qızım!

Mahnılar

OLMASA

Gülməz şeir deyən yeni sövdası olmasa,
Dinməz dilindən hər sözün əlası olmasa.
Məktəbdə öz müəllimini dinləməz uşaq
Aydın, təmiz dili, gözəl imlası olmasa.
Ahəngi öz yerində belə olsa mahnının
Yol tapmaz heç ürəklərə mənası olmasa.
Hər söz güləşdirən deməsin şairəm, bəli,
Könlündə yüksələn yeni dünyası olmasa.
Dostlar, bilin ki, mən əlimə almaram qələm
Millət mənim bu təcrübəmə razı olmasa.

SUALA CAVAB

Dostlarım soruşur: "Neçə yaşın var?"
Deyirəm: "Nə bilim, itibdir hesab"
Yenidən başıma yağır suallar,
Nəhayət, onlara verirəm cavab.
Deyirəm ki: "Qoyun bir nəfəs alım,
Sual yağdırmayın yer-yerdən mənə.
Belədir ağarıb saçım, saqqalım,
Anamın gözündə körpəyəm yenə!"

GÖRÜNDÜ

Yenə ürəyimdə qaynayır qanım,
İlk bahar qoltuğu sazlı göründü.
Taxıldı döşlərə güllər, çiçəklər,
Şeirlər, mahnılar fəsli göründü.

Əziz balam kimi dilli baharın,
Saçları al-əlvan telli baharın,
Əlləri çiçəkli, güllü baharın
Ana torpağımla vəsli göründü.

Dəryadan dərindir mənası bunun,
Qızıl meydanında mərdlər yurdunun
Kommunizmə gedən şanlı ordunun
Qızıl qalstuklu nəsli göründü!

GƏL, GƏL!

Hər yan bəzənib əlvan,
May, sən nə gözəl aysan.
Dindir məni hüsnünlə,
Solmaz, yeni hüsnünlə.
Al bayrağının rəngi,
Beynəlmiləl ahəngi
Hər qəlbə verir ilham,
Eşqinlə gülür dünyam.
Gəz yurdumu cürətlə,
Hörmətlə, məhəbbətlə.
Bülbültək ötür insan,
Gülşəndir Azərbaycan.
Hər yan bəzənib əlvan!
May, sən nə gözəl aysan!
Gəlmişdin əziz dosttək
Od yurduma sən bildir.
Gəl, hər kəsə sən tək-tək
Kimsən, nəçisən, bildir.
Dünyada bilir hər kim
Göylərdə gəzir "peykim".
Bu təntənədən olmaz,
Qartaltək edir pərvaz, –
Şerim onun ardınca,
Ömrüm onun ardınca.